

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: V., bytom P., zast.: JUDr. T., advokátom so sídlom D., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Mierová č. 23, 815 11 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v daňovom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. apríla 2009 č. k. 11S 2/2009-32, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. apríla 2009 č. k. 11S 2/2009-32 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 24631/2008 zo dňa 29. októbra 2008 **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 66,- €.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Žalovaný ako odvolací orgán rozhodnutím č. 24631/2008 z 29.10.2008 postupom podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 511/1992 Zb.“) potvrdil daňovú exekučnú výzvu Colného Úradu Trenčín zn. 10275/2008 – 6635 (2756/2008) zo dňa 25.02.2008.

V svojom potvrdzujúcom rozhodnutí sa žalovaný zaoberal s námietkou žalobcu, že v konaní o spotrebnej dani mal údajne pokračovať tak, že o jednotlivých úkonoch neupovedomoval zástupcu žalobcu a nedoručoval mu ani rozhodnutia.

Žalovaný v súvislosti s touto námietkou predovšetkým zdôraznil, že rozhodnutím zn. 37346/2007 – 6631 zo dňa 01.08.2007 (pôv. rozhodnutie zn. 840/2007-6631 zo dňa 04.01.2007 bolo zrušené odvolacím orgánom) colný úrad uložil žalobcovi pokutu vo výške 2.685.983,-Sk v zmysle ustanovenia § 41 ods. 9 zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 106/2004 Z.z.“) na tom skutkovom základe, že pri colnej kontrole vozidla, najmä na návесе s EČ č. P., kde sa nachádzalo šesť kovových stojanov so 125 baleniami zrolovaných kobercov, bolo kontrolou zistených 157.999 ks spotrebiteľských balení cigariet z názvom S., neoznačených kontrolnou známkou (v prepočte ide o 3.159.980 ks cigariet), ktorých pôvod a spôsob nadobudnutia nevedel žalobca preukázať v zmysle zák. č. 106/2004 Z.z.

Colný úrad výzvou zn. 7091/2007 – 6665 zo dňa 30.01.2007 vyzval žalobcu na podanie daňového priznania a zaplatenie spotrebnej dane z tabakových výrobkov, ktorá mu vznikla podľa zák. č. 106/2004 Z.z. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu (na základe plnej moci zo dňa 01.02.2007) podal proti uvedenej výzve colného úradu písomnú námietku zo dňa 09.02.2007.

Colný úrad vydal dňa 26. 03. 2007 rozhodnutie zn. 17172/2007 – 6631, ktorým uvedenej námietke odvolateľa voči výzve colného úradu nevyhovel. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.04.2007.

Ďalej žalovaný uviedol, že príslušné úkony colného úradu a rozhodnutia (výzva na prerokovanie protokolu o určení dane, platobný výmer, výzva na zaplatenie dane) boli riadne doručené do vlastných rúk žalobcu.

Vo vzťahu k námietkam žalobcu k riadnosti plnomocenstva uviedol, že sú bezpredmetné a predstavujú účelovú obranu daňového subjektu. Predovšetkým poukázal, že zo začiatku žalobca podával ku každému daňovému konaniu plnú moc pre svojho zástupcu vždy „*ad hoc*“, ako napr. plnú moc zo dňa 20.01.2007 ku konaniu o uložení pokuty, neskôr plnú moc zo dňa 01.02.2007 k výzve colného úradu.

K obsahu písomného plnomocenstva žalobcu zo dňa 01.02.2007 určenej pre jeho zástupcu žalovaný uviedol, že je výslovne z pohľadu daňového konania definovaný (ohraničený) výzvou colného úradu na podanie daňového priznania, teda colný úrad akceptoval zástupcu žalobcu len u podaní, úkonov a doručovania priamo súvisiacich s predmetnou výzvou.

Žalovaný tiež s pripustením hypotetického prípadu, že aj keby existovalo riadne plnomocenstvo pre zástupcu žalobcu v dotknutých prípadoch, potom žalovaný považuje jeho tvrdenia o tom, že rozhodnutie (platobný výmer) nie je právoplatné, pokiaľ sa nedoručí právnomu zástupcovi, ale priamo daňovému subjektu, za nesprávny účelový výklad zákona. Plnomocenstvo v zmysle ustanovenia § 9 zákona č. 511/12992 Zb. o správe daní a poplatkov (ďalej na účely tohto rozsudku iba len „*zák. č. 511/1992 Zb.*“) je podľa žalovaného predovšetkým koncipovaná na princípe „oprávnenia“ konať za daňový subjekt pre prípad existencie plnomocenstva, a nie na bezvýhradnosti správcu dane konať „len“ so zástupcom pod hrozbou neplatnosti (nezákonnosti) procesných úkonov. Pre podporu svojho názoru poukázal napríklad na ustanovenia § 9 ods. 4 zák. č. 511/1992 Zb.

Záverom žalovaný uviedol, že napriek skutočnosti, že zástupca žalobcu nebol splnomocnený v zmysle plnomocenstva zo dňa 01.02.2007 voči následným daňovým konaniam, colný úrad uznal úkony zástupcu žalobcu za procesne relevantné, avšak nie z dôvodu, že by dal za pravdu tvrdeniam žalobcu, ale naopak z dôvodu jeho ochrany v zmysle zásad daňového konania poskytujúcim ochranu daňového subjektu s odkazom

na možnú a predpokladanú konvalidáciu dotknutého splnomocnenia v zmysle ustanovenia § 20 ods. 9 a 10 zák. č. 511/1992 Zb.

II.

Krajský súd v Trenčíne ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov žaloby a dospel k záveru, že rozhodnutie je v súlade so zákonom a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd zo spisu zistil, že dňa 01.02.2007 prvostupňový colný úrad doručil žalobcovi výzvu na podanie daňového priznania a zaplatenie spotrebnej dane z tabakových výrobkov. Žalobca podal námietky, ktoré doručil tomuto colnému úradu, a súčasne predložil plnomocenstvo pre právneho zástupcu zo dňa 01.02.2007. Krajský súd ďalej uviedol, že v tomto plnomocenstve (osvedčené dňa 02.02.2007), sa doslovne uvádza, že žalobca splnomocňuje advokáta, aby ho vo všetkých veciach zastupoval, aby vykonával všetky úkony. prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzavieral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval. Ďalej sa v plnomocenstve uvádza, že k týmto úkonom splnomocňuje advokáta „vo veci výzvy na podanie daňového priznania Colného úradu v Trenčíne, pobočka Puchov č. 7091/2007-6665 Sp. č. 912/2007“.

Krajský súd zistil, že platobný výmer bol doručený žalobcovi dňa 17.09.2007 a je na ňom vyznačená právoplatnosť dňom 02.10.2007. Tento platobný výmer považuje žalovaný za exekučný titul a na základe neho vydal daňovú exekučnú výzvu dňa 25.02.2008, ktorú doručil jeho právnomu zástupcovi dňa 03.03.2008, ktorý proti nej podal odvolanie.

Krajský súd po preskúmaní predmetného plnomocenstva dospel k záveru, že nejde o všeobecné plnomocenstvo, ale o plnomocenstvo s presne vymedzeným rozsahom. Na základe uvedeného potom krajský súd dospel k záveru, že platobný výmer je právoplatný a vykonateľný, tzn. že je exekučným titulom.

III.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas žalobca odvolanie z 01. júna 2009 (č. 1. 35), pričom mu vytýkal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa žalobcu v konaní nebolo sporné, že dňa 01.02.2007 splnomocnil svojho právneho zástupcu (JUDr. T.), „aby ho vo všetkých právnych veciach zastupoval ...“ Plnomocenstvo na zastúpenie teda udelil JUDr. T. na celé konanie, pretože aj po prípadnom rozhodnutí o námietkach správca dane rozhodoval o právach a povinnostiach žalobcu.

Žalobca ďalej uviedol, že k dispozícii v tom čase nemal iný doklad, ako výzvu colného úradu na podanie daňového priznania, a preto aj v plnomocenstve z 01.02.2007 je uvedené, že ide o konanie vo veci tejto výzvy.

Navyše žalobca zdôraznil, že aj zástupkyňa žalovaného na pojednávaní pred Krajským súdom v Trenčíne dňa 22.04.2009 výslovne uviedla, že správne orgány v tomto prípade vychádzali zo zrejmeho úmyslu žalobcu, že chce byť zastúpený a preto boli písomnosti doručované aj jeho právnenému zástupcovi len v záujme ochrany žalobcu.

Podľa žalobcu je nepochybné a uznáva to aj žalovaný, že bolo v záujme ochrany práv žalobcu, aby s ním komunikoval a doručoval mu rozhodnutia správcu dane. v prípade, ak by mal žalovaný pochybnosti o rozsahu udeleného plnomocenstva, mohol a mal tieto pochybnosti zákonným spôsobom odstrániť. § Žalovaný aj s poukazom na § 9 ods. 3 zák. č. 511/1992 Zb. vyslovil presvedčenie o tom, že JUDr. B. poveril na celé zastupovanie, a ak správca dane mal o rozsahu plnomocenstva pochybnosti, potom ho mal skúmať počas konania.

Podľa žalobcu súd prvého stupňa bez zodpovedajúceho odôvodnenia prisvedčil žalovanému, že plnomocenstvo z 01.02.2007, ktorým žalobca poveril zastupovaním JUDr. B. nebolo na celé konanie ale len vo veci výzvy na podanie daňového priznania. V zmysle § 2 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. obsah právneho úkonu môže objasniť iba účastník.

Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie, žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť mu trovy konania a právneho zastúpenia.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení zo 16.06.2009 (č. l. 39) zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a návrhoch v súdnom konaní. Ďalej konštatoval, že po doručení výzvy colného úradu o podanie daňového priznania žalobca vedel, že nedisponuje na konanie príslušným splnomocnením, že výzva colného úradu nebola doručená aj jeho zástupcovi pre iné konanie, že obsah splnomocnenia zo dňa 20.01.2007 v daňovom konaní o uložení pokuty nepostačuje na daňové konanie vo veci výzvy na podanie daňového priznania, a preto splnomocnil v tejto veci svojho zástupcu ďalším splnomocnením zo dňa 01.02.2007.

Tiež sa žalovaný vyjadril k tvrdenej vade konania, ktorá mala byť zapríčinená obsahom plnomocenstva vo vzťahu k následnému vyrubovaciemu, resp. exekučnému konaniu.

Záverom žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p.), preto postupom podľa § 220 ods. 1 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím podľa § 250ja ods. 3 zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

Na prvom mieste musí súd zdôrazniť, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie č. 24631/2008 z 29.10.2008, ktorým žalovaný potvrdil daňovú exekučnú výzvu Colného Úradu Trenčín zn. 10275/2008 – 6635 (2756/2008) zo dňa 25.02.2008.

Žalobca svoje odvolanie oprel o viacero námietok. Za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa musí Najvyšší súd primárne vysporiadať s námietkami, ktoré žalobca využil na spochybnenie zákonnosti postupu správneho orgánu smerujúceho k vysloveniu napadnutého rozhodnutia. Až po vyslovení ich nedôvodnosti súdom vzniká právo žalobcovi na prieskum zákonnosti samotného rozhodnutia (meritórne námietky).

Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd sa v svojom odôvodnení predovšetkým zaoberal otázkou rozsahu plnomocenstva žalobcu v daňovom konaní a s tým súvisiacou otázkou právoplatnosti rozhodnutia (platobného výmeru) colného úradu zn. 42568/2007 – 6665 zo dňa 07.09.2007 na sumu 5.371.966,- Sk. Túto, v poradí prvú otázku rozsahu plnomocenstva, rieši ustanovenie § 9 ods. 3 zák. č. 511/1992 Zb.

Podľa § 9 ods. 3 zák. č. 511/1992 Zb. daňový subjekt, jeho zákonný zástupca alebo jeho opatrovník sa môže dať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a ktorý koná v rozsahu plnomocenstva udeleného písomne s úradne overeným podpisom alebo ústne do zápisnice u správcu dane. Ak nie je rozsah plnomocenstva presne vymedzený, považuje sa toto plnomocenstvo za všeobecné. V tej istej veci môže mať len jedného zástupcu. Zástupca koná osobne, ak z obsahu plnomocenstva nevyplýva, že za zástupcu môže konať aj iná osoba; na takéto konanie udelí zástupca inej osobe plnomocenstvo s úradne osvedčeným podpisom. Konanie inej osoby v rozsahu udeleného plnomocenstva sa považuje za konanie zástupcu.

Administratívny spis obsahuje plnomocenstvo žalobcu z 01.02.2007, ktoré obsahuje tento text : „aby ma vo všetkých právnych veciach zastupoval, aby vykonával všetky úkony, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzavieral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval..... K týmto právnym úkonom ho splnomocňujem - vo veci výzvy na podanie daňového priznania Colného úradu Trenčín pobočka Puchov č. 7091/2007-6665 Sp. č. 912/2007. “

Z obsahu sporného plnomocenstva z 01.02.2007 vyplýva, že žalobca v ňom vyslovil dve rozporuplné oprávnenia pre svojho právneho zástupcu, a to v prvej časti plnomocenstvo na „všetky právne veci“ a následne v závere plnomocenstva jeho obsah bez bližšieho konkretizoval formuláciou „K týmto právnym úkonom“. Takýto obsah plnomocenstva

skutočne vyvoláva pochybnosti o jeho poslaní, tzn. či ide o všeobecné alebo o čiastočné splnomocnenie. Tento rozpor mohol colný úrad v daňovom konaní odstrániť iba s využitím výkladových pravidiel zameraných na zistenie skutočnej vôle splnomocniteľa. Základným výkladovým pravidlom pre orgány štátnej moci je čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (princíp ústavnokonformného výkladu) spolu s ustanovením § 2 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb.

Podľa § 2 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. pri uplatňovaní [aplikácii] daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Žalobca správne v svojom odvolaní argumentoval, že colný orgán si nemôže prisvojovať výkladový monopol obsahu právneho úkonu, tzn. plnomocenstva zo dňa 01.02.2007, lebo tomu bráni najmä zásada úzkej súčinnosti v daňovom konaní, ktorá je obsiahnutá v § 2 ods. 2 zák. č. 511/1992 Zb.

Podľa § 2 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zatažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň.

Za tejto situácie, kedy žalobca nielen v odvolacom ale aj vo vyrubovacom konaní jednoznačne deklaroval svoju vôľu byť právne zastúpený zvoleným advokátom (JUDr. B.), si potom žalovaný nemohol pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 3 zák. č. 511/1992 Zb., najmä jeho druhej vety, osvojiť záver v tom obsahu a rozsahu, ako ho vo svojom odôvodnení prezentoval žalovaný, tzn. že nejde o generálne plnomocenstvo. Naopak, v zmysle zásady zákonnosti (dbať na zachovanie subjektívnych práv daňového subjektu) obsiahnutej v § 2 ods. 1 zák. č. 511/1992 Zb. s prihliadnutím na zásadu súčinnosti podľa odseku 2 cit. ustanovenia, z ktorej vyplýva povinnosť správcu dane odstraňovať všetky odstrániteľné nedostatky každého procesného podania (extenzívne § 20 ods. 9), mal colný úrad ako štátom poverený správny orgán na úseku správy daní odstrániť toto nesprávne právne vyhodnotenie obsahu predloženého plnomocenstva, ktoré podľa Najvyššieho súdu spĺňa všetky podmienky, aby bolo označené za generálne plnomocenstvo. Žalovaný za tejto situácie mal povinnosť v odvolacom konaní obsah plnomocenstva v zmysle zásad daňového konania objasniť. Týmto zákonným spôsobom však žalovaný nepostupoval, naopak veľmi

pozitivistickým spôsobom aplikoval príslušný právny predpis, čo viedlo, v rozpore s § 2 ods. 2 zák. č. 511/1992 Zb. k nízkej ochrane procesných práv daňového subjektu.

Podľa § 20 ods. 9 zák. č. 511/1992 Zb. platí, že ak má podanie nedostatky, pre ktoré nie je spôsobilé na prerokovanie, vyzve správca dane daňový subjekt, aby ich podľa jeho pokynu a v určenej lehote odstránil. Súčasne ho poučí o následkoch spojených s ich neodstránením.

Na základe uvedených záverov Najvyšší súd námietku žalobcu o nesprávnom vyhodnotení plnomocenstva vyhodnotil ako právne významnú pre rozhodnutie vo veci. Tým, že colný orgán na základe tohto záveru platobný výmer zn. 42568/2007 – 6655 zo dňa 07.09.2007 na sumu 5.371.966,- Sk nedoručil právnomu zástupcovi žalobcu, potom má žalobca pravdu, že platobný výmer nenadobudol právoplatnosť. Preto podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmvanej veci nie je rozhodnutie žalovaného v súlade so zákonom a súčasne za tohto stavu bolo daňová exekučná výzva zn. 10275/2008 – 6635 (2756/2008) zo dňa 25.02.2008 vydaná predčasne.

Existencia tejto vady v zákonnosti rozhodnutia evidentne bráni správnomu súdu v zaoberaní sa s ostatnými námietkami žalobcu. Preto sa Najvyšší súd s nimi nezaoberal.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (procesné podania a jeho náležitosti vyplývajú z verejnoprávných vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade so zásadou hospodárnosti súdneho konania neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) prípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Podmienkou pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je ich doloženie do spisu počas konania alebo dovýčíslenie v 3 - dňovej lehote po vyhlásení rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. platí, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Nakoľko právny zástupca v uvedenej lehote náhradu trov konania nevyčísli, výška priznaných náhrad trov konania sa skladá:

1. z náhrady súdneho poplatku za žalobu

66,-- €

tzn. v celkovej sume **66,-- €**

Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 18. mája 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová